

tionsafgiftsfonde, og det er forkert, når der står i B 10, at det er penge, der skal bruges i større udstrækning på økologi.

Hvis man går ind i hver enkelt af disse fonde og ser, hvad de bruger på økologi i svineafgiftsfonden, mælkeafgiftsfonden, kvægafgiftsfonden – jeg kan nævne dem alle – sammenholdt med det, der ligger i økologiafgiftsfonden, er det faktisk en meget større andel af pengene, der bruges på økologi, end andelen af den økologiske produktion er i forhold til det resterende landbrug. Derfor er det ganske enkelt ikke korrekt, når Socialdemokraterne siger, at der skal være en anden sammensætning, fordi der skal kanaliseres flere penge til økologi. Det er ikke rigtigt.

Kl. 14.05

Bestyrelsessammensætningen i fondene bygger på tillid til hinanden og på forståelse, og jeg håber, at når de nye bestyrelsesmedlemmer kommer ind, vil de også forstå, at det stadig er det, der skal bygges på. Hvis man ikke har den forståelse, kommer vi nemlig i den situation, at hvis de store andelselskaber, som stadig har en meget stor andel af produktionen – helt op til 80-90 pct. i visse grene – vælger ikke at være med i beslutningerne om forskning og forsøg i fondenes regi, vælger de at obstruere, at det skal foregå i fondene. Så flytter man aktiviteterne ud i selskaberne selv, og det er ikke de store selskaber, der bliver tabere i det spil. Taberne bliver de mindre selskaber, der også skal have penge fra fondene.

Hvis man analyserer disse produktionsafgiftsfondes regnskaber, går der rent faktisk flere penge til projekter uden om de store selskaber, end der bruges af penge i de store selskaber eller i de store selskabers regi. Derfor ville det være et tab for de mindre selskabers udviklings- og forskningsmidler, hvis de store selskaber trækker sig ud af disse fonde, og det kan de gøre ved at lade være med at deltage i eller stemme imod de projekter, der bliver foreslået. Derfor er det en hårfin balance, der skal findes af de medlemmer, der kommer til at sidde i de kommende bestyrelser, for ellers får vi ikke nogen gavn af disse fonde fremover, og så er lovændringen kun et gode for de store selskaber, for de skal nok klare sig alligevel.

Vi er jo alle sammen enige om her i Folketinget – i hvert fald hvis man tager efter det, der blev sagt ved behandlingen af B 94 i foråret – at vi skal finde frem til nogle strukturer og nogle måder, hvorpå vi kan hjælpe forskningen og

hjælpe udviklingen af de mindre selskaber. Den udvikling kan kun ske, hvis man har forståelse for den enighed, der skal til i disse fondes arbejde, og derfor er L 25 et godt forslag. Det er fremadrettet, det kan klare alle de fremtidige udfordringer, vi bliver stillet over for, og derfor kan Venstre klart bakke L 25 op.

Om B 10 fra Socialdemokratiet må vi sige, at efter behandlingen af B 94 i foråret og når vi ser den opstramning, der er i B 10, er der noget, man må have misforstået. Sådan som B 10 er opbygget, ville det være det samme som at lukke disse fonde, og så synes jeg, Socialdemokraterne hellere skulle have sagt: Jamen vi lukker dem, og så kræver vi skat i stedet for, og så kan Socialdemokraterne styre tingene ét hundrede procent selv. Og det er jo sådan set det, man vil. Man vil have en politisk styring af disse midler, og det er ikke nogen fordel for nogen, så vi kan ikke på nogen måde gå ind for B 10. Men L 25 støtter Venstre helt.

(Kort bemærkning).

**Nicolai Wammen (S):**

Når man hører Venstres ordfører, virker det nærmest, som om Venstre tror, at der er nogle, der er ude på at gøre noget ondt mod landbruget. Det er på ingen måde tilfældet. Tværtimod vil vi gerne have ordnede forhold, så vi kan komme den stærke kritik, der har været rejst mod disse fondes sammensætning og de muligheder, der er for kammerateri, til livs – til gavn for landbruget, til gavn for forbrugerne og til gavn for den danske samfundsudvikling. Derfor pressede vi også hårdt på, for at regeringen skulle foretage sig noget.

Nu er der kommet et forslag, som er et lille skridt, men ikke et tilstrækkeligt skridt. Jeg vil gerne bede Venstres ordfører om at forholde sig til, at bl.a. Forbrugerrådet i sit høringssvar har sagt, at der er behov for en mere ligelig fordeling, at forbrugerinteresser skal stå stærkere. Det er en klar melding fra Forbrugerrådet, som jo tidligere trak sig helt ud, fordi det ikke havde nogen indflydelse og følte sig taget som gidsel.

Forbrugerrådet kan se en forbedring i det forslag, der er kommet fra regeringen, men man siger: Der er stadig et stykke endnu. Hvorfor vil Venstre ikke lytte til det?

(Kort bemærkning).

**Ole Stavad (S):**

Det tændte en tidligere landbrugsordfører at høre hr. Thor Gunnar Kofoeds tale.